

NieBoNie, Tyle Rado

Kiedy jesień się jesieni, dzień umiera o szesnastej,
ludzie gardzą ulicami, młodzież gardzi ciemnym miastem.
Wieczorami umieramy oglądając telewizję,
gdzieś ktoś prochom się oddaje mając bardzo dziwne wizje.
A przecież, tyle radości w nas,
tyle radości w nas,
tyle radości w nas,
tyle życia jeszcze do odkrycia.

Kiedy zielen się zieleni, a w powietrzu czuć już wiosną
słońce się przestaje lenić, a u ramion skrzydła rosna.
Ludzie chodzą ulicami, młodzież biegnie w barwne miasto,
babe wabią spódnicami, każde z nas jest entuzjastą.
I widać, że tyle radości w nas...

Tak biegniemy w rytmie słońca, torem dziejów, zakrętami,
jak zwierzyna szarżująca, bo jesteśmy zwierzętami.
Podsycani nienawiścią, bo tak wiele cech nas różni.
Los fortuny daje wszystko, wówczas się stajemy próżni.
A przecież, tyle radości w nas...